

ODVJETNICA
JADRANKA MEŠTROVIĆ KOLOGRANIĆ
ZAGREB, ZAGORSKA 22
TEL/ 00385 1 3779 429, FAX 01 55 73 643, mob: 091 501 84 64
e-mail:odvjetnicki.ured.jmk@gmail.com

U Splitu, dana 24. studenog 2021.g.

Na broj: P 4801/2019

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
putem
OPĆINSKOG SUDA U SPLITU

Tužitelj:

Ivica Primorac iz Splita, Spinčićeva 2a, OIB: 51321264863, zastupan po Goran Katura, odvjetnik iz Splita

Tuženik:

ATRIUM SPALATUM d.o.o. u stečaju, Poljička cesta 20b, OIB: 75237018400, zastupan po stečajnom upravitelju Meri Šitić, oboje po punomoćniku Jadranki Meštrović Kologranić, odvjetnici iz Zagreba, Zagorska 22

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

4x,

Podnositelj prijedloga za dopuštenje revizije u zakonskom roku izjavljuje reviziju/prijedlog povodom drugostupanjske odluke Županijskog suda u Splitu Gž-958/2021-2 kojom se Odbija žalba tuženika kao neosnovana te se potvrđuje presuda i rješenje Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-4801/19 od 4. studenog 2020. godine.

Prijedlog za dopuštenje revizije se podnosi iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava kao i bitne povrede odredaba parničnog postupka sadržanih u čl. 354. Zakona o parničnom postupku (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014-dalje ZPP), budući presuda proturječi sama sebi ili razlozima presude, razlozi o odlučnim činjenicama su nejasni ili proturječni, tj. o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, a koje povrede su iznesene i u žalbenom postupku od strane predlagatelja.

Prema odredbi članka 38.stavak 1. ZPP-a prijedlog za dopuštenje revizije može se podnijeti zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj kroz sudsku praksu te će Vrhovni sud dopustiti reviziju ako se može očekivati odluka o nekom pravnom pitanju koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i sudskoj praksi.

Ukratko o kontekstu predmeta iz kojega su postavljena 2 pravna pitanja:

Stečajni vjerovnik je 4 godine prije otvaranja stečaja podnio tužbu radi izdavanja tabularne isprave i isplate radi smanjenja kupoprodajne cijene.

Vlasništvo na stanu je stekao pravomoćnošću dijela presude prije otvaranja stečaja a nakon pravnih lijekova, za isplatu smanjenja kupoprodajne cijene Vrhovni sud je vratio predmet nakon otvaranja stečaja na ponovni postupak sa uputom da uredi deklaratorno tužbeni zahtjev.

Parnica je preuzeta i zbog te parnice stečajna upraviteljica je osporila tražbinu.

U tijeku postupka tužitelj četiri godine nakon otvaranja stečaja, budući je razlučni vjerovnik pokrenuo ovrhu na stanu tužitelja, Izvansudskom nagodbom otkupljuje hipoteku, obustavlja se ovrha te tužitelj tvrdi da je stekao tražbinu prema stečajnom dužniku kao vlasnik založene stvari po osnovu zakonske personalne subrogacije i PREINAČUJE tužbeni zahtjev na kondemnatorni, traži isplatu iz stečajne mase kao glavni tužbeni zahtjev a eventualno kumulirani tužbeni zahtjev postavlja na utvrđenje tražbine II.višeg isplatnog reda. Prvostupanjski sud usvaja glavni tužbeni zahtjev tvrdeći da tužitelj više nije stečajni vjerovnik pa nema zapreke da ga postavi kao kondemnatorni što Županijski sud u Splitu potvrđuje.

U konkretnom slučaju, tužitelj smatra da presuda Županijskog suda pod brojem GŽ-958/2021-2 odstupa od kogentnih pravnih normi i sudske prakse te tužitelj u svom prijedlogu postavlja više određenih postupovnih pitanja:

1.

Može li se stečajnom vjerovniku koji je prije otvaranja stečaja postavio tužbeni zahtjev na isplatu radi smanjenja kupoprodajne cijene te čija je tražbina nakon otvaranja stečaja osporena od strane stečajnog upravitelja (zbog postojanja predmetne parnice), ako je nakon otvaranja stečaja otkupio od razlučnog vjerovnika hipoteku, dopustiti i dati pravo da preinači tužbeni zahtjev u kondemnatorni potražujući tu isplatu hipoteke kao obvezu stečajne mase?

2.

Da li stupanje u pravnu poziciju razlučnog vjerovnika otkupom dijela hipoteke od strane stečajnog vjerovnika ukoliko je razlučni vjerovnik u svojim financijskim knjigama umanjio potraživanje za taj iznos prema stečajnom dužniku može dati pravo stečajnom vjerovniku konverzije statusa iz statusa stečajnog vjerovnika u status vjerovnika stečajne mase?

Budući je nad tuženikom 8.lipnja 2015. godine otvoren stečajni postupak te je tužitelj prijavio svoju tražbinu koja mu je djelomično priznata a djelomično osporena te da u ostavljenom zakonskom roku nije podnio Trgovačkom sudu u Splitu tužbu radi utvrđenja osporene tražbine osnovanom u ovoj pravnoj stvari tužitelj se morao i mogao kretati isključivo unutar okvira iznosa postavljenog deklaratornog tužbenog zahtjeva na utvrđenje (kako je to zakonski propisano) i to do iznosa kunske protuvrijednosti od 34.493,79 EUR a ne postavljajući kondemnatorni tužbeni zahtjev na isplatu. Što je sukladno odredbama stečajnog zakona nedopušteno.

Mišljenje je tuženika da se tužitelj nakon preuzimanja parnice morao i mogao pozicionirati isključivo u okviru dijela vraćenog na ponovno raspravljanje.

Opće pravilo prema čl. 96 stečajnog zakona je da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema stečajnom dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku, što znači u skladu s pravilima o prijavi tražbina, njihovom svrstavanju u isplatne redove i redoslijedu namirenja.

Sukladno odredbama Stečajnog zakona čl 96, čl 97, čl 98 nedopušteno je nakon otvaranja stečajnog postupka preinačiti tužbeni zahtjev traženjem isplate iz stečajne mase tuženika, a posebno ne temeljem vansudske nagodbe koju je tužitelj 9 prosinca 2019 sklopio sa hipotekarnim vjerovnikom s kojim je dogovorio iznos hipoteke (sami su se dogovorili iznos i vrijednost predmetnog pravnog posla).

Personalan zakonska subrogacija na koju se tužitelj a sud prihvaća poziva nikako nije razlog za dopuštanje ovakve preinake posebno u kontekstu odredbi čl 76. stečajnog zakona.

Prvostupanjski sud a posljedično i drugostupanjski pogrešno se pozivaju da tužitelj ima pravni osnov postaviti glavni kondemnatorni tužbeni zahtjev budući je isti podnio već ranije kada je u tužbi postavio kondemnatorni zahtjev za isplatu potpuno zanemarujući činjenicu da se nakon otvaranja stečajnog postupka svi tužbeni zahtjevi moraju urediti kao deklaratorni (na utvrđenje) budući da se utvrđuje kako i u kojem položaju će biti naspram svih ostalih vjerovnika.

Dopuštajući preinaku iz osnove da je svrsi shodno za rješavanje spornog odnosa između stranaka sud zanemaruje postojanje stečajnog zakona koji je lex specialis u konkretnoj pravnoj stvari i koji nizom prethodno odredbi kojima je cilj i svrha zaštita svih vjerovnika brani ovakvo postupanje.

Činjenica da je tužitelj isplatio razlučnom vjerovniku međusobno dogovoreni iznos nakon otvaranja stečajnog postupka nikako ne može predstavljati osnov za preinaku tužbe temeljem članka 190 st 2 ZPP-a i nikako ne može predstavljati obvezu stečajne mase temeljem SZ čl. 85.

Prvostupanjski i drugostupanjski sud prihvaćaju stajalište „da bi tražbina iz osporene presude sukladno čl.85. Stečajnog zakona predstavljala ostale obveze stečajne mase“ jer se ostale obveze stečajne mase ne utvrđuju ispred općinskog suda tužbom za isplatu i time se anuliraju sve odredbe stečajnog zakona koje definiraju položaj vjerovnika i njihovo namirenje, u konkretnom slučaju tužitelja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda.

Dopuštanjem ovakve preinake stečajnog vjerovnika se efektivno pretvara u vjerovnika stečajne mase mimo svih propisa i odredbi Stečajnog zakona što je protivno ciljevima stečajnog postupka, duhu stečajnog zakona i posebno imperativu ujednačenog namirenja vjerovnika.

3.

Može li prvostupanjski Općinski sud dopustiti preinaku tužbenog zahtijeva u tužbeni zahtjev za koji je stvarno nenadležan te potom nastaviti odlučivati u pravnoj stvari bez dostavljanja predmeta nadležnom Trgovačkom sudu?

Tuženik je stava da je upravo niz navedenih povreda pozitivnih propisa nastao upravo jer je o predmetu odlučivao nenadležan sud (što je jedan od osnovnih razloga postojanja odredbi o stvarnoj nadležnosti).

Prvostupanjski i drugostupanjski sud citiraju odredbe ZPP-a po kojima „sporovi koji su pokrenuti prije nastupanja pravnih posljedica stečaja dovršiti će se pred predmetnim sudom koji vodi postupak“ ignorirajući činjenicu da se ako je tužbeni zahtjev preinačen (pogotovo u konkretnom slučaju iz deklaratornoga u novi kondemnatorni) ne radi više o istom sporu i pravnom pitanju niti je ostao nadležan da odlučuje da li je tražbina obveza stečajne mase ili tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika.

Odbacujući prigovor nenadležnosti kao neosnovan sudovi ignoriraju čl. 190 st 5 ZPP-a po kojemu ako je parnični sud za preinačenu tužbu stvarno nenadležan dužan je dostaviti predmet nadležnom sudu.

Slijedom navedenog, predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da ocijeni ovaj prijedlog za dopuštenje revizije osnovanim i dopusti revizijski prijedlog kojim bi tužitelj zaštitio svoja prava povrijeđena odlukom Općinskog suda u Splitu broj P-4801/19 te odlukom Županijskog suda u Splitu GŽ-958/2021-2.

Tužitelj po punomoćniku: